Wõrru-linnas: 1) 7mal Nääri-kuu pääwal, linna-laat. 2) 2sel Küünla-kuu p. 3) 22sel Küünla-kuu p. suur jaksa laat, 8 pääwa. 4) 10mal Jüri-kuu p., weikse-laat. 5) 24mal Jaani-kuu p. weikse-laat. 6) 24mal Mihkli-kuu p., Mihkli-laat. 7) 7mal Wiina-kuu p., linna-laat. 8) 20mal Talwe-kuu pääwal, weikse-laat.

Narwa-linn peab linna, weikse ja hobbuse-laata 6mast kuni 10ma Küünla-kuu pääwani — ja 20mast kuni 23mal Mihkli-kuu pääwani.

Uus maja-perremees ja temma koggemata leitud warra.

Jummala sõnna on ellaw ja wäggew ja terrawam kui üks kahheterrane mõõk.

Langweldi mõis olli seddapuhko ühhe mehhe pärralt, kes enne kaupmehhe põlwes paljo warra kokko pannud, ja nüüd omma keskea aastate sees omma warrandusseest tahtis rahho sees ellada. Temma nimmi annab märko, et ta olli wannast Israeli rahwa suguust. Lewi olli Juut, ja uhke omma sündimise ning usso-õiguse peale. Ta olli lesk, ja omma abbiellust polnud tal muud mälestuseks jänud kui üks ainuke tüttar, kelle näust kohhe wõis ärratunda, et ta ka üks Jerusalemma tüttardest olli.

„Wata Rahel, eks se olle känna paik", ütles Lewi aknast wälja wadates.

„Igga paik, olleks ta ka kõrb, on mulle känna, kus ma omma armsa issa selsis wõin olla", kostis tüttar.

„Noh siin on sul teine luggu, kui kõrbes olleks. Agga jölle on se, kes omma wannemate pärrandust, nenda kui endine perremees teggi, ärraraiskab, ja isse kui wäljalükkatud peab ümmerhulkuma."

„Oh waene õnneto", ütles Rahel.

„Miks sa temma pärrast kurdad? kes tuult külwab, se tormi leikab. Raiskajaid ei kurda minna ial", ütles Lewi ja läks emale, sest ta olli walli nende wasto, kes warra raisates waeseks sanud. Agga et ta siin endist mõisniko jölledaks nimmetas, tulli ennamist sest, et sesamma ristiinnime olli, agga Lewi jälle selle mehhe sarnane, kellest kirjotud on: „ta wihkas kõiki, kes Jesusse nimme Naatsaretist appi hüüdsid." Nenda ep olnud ta tüttar mitte. Temma põlgas küll ka ristiusko, kellest ta palja nimme kaudo teadis, agga innimeste wasto olli ta ärras.

Mõis sai peagi teise näo. Nüüdse perremehhe jõud ja nugrus ehhitas wanna ellohone wägga kännaks, et issegi kirjuteskammer seest läikis. Namato-kappid, kõik suggo ramatuid täis, jäid enneste wanna kohha peale; endise perrekonna wanna pibel peti ka weel omma wangi põlwes ja ei teadnud sedda mõelda, mis suur teggeminne temmal ees olli.

Mitto näddalat läksid möda; wõerad tullid, wõerad läksid, üks piddo olli teise järrel, römokissa ja naermine kõllas ühhest toast teise. Ei pubund